

معارف تحويل نمایم و در مقابل این و پادکار بیست و چهار سال خدمت بندۀ بمعارف بموجب سند وزارت معارف متعدد شده که اسم مدرسه را الی الابد تغیر ندهد و در دفاتر خود اسم آنجا دبستان داشت بماند. بعد از این قرارداد دولت یکی از چهار مکتب مجانی را که کرایه نشان بود و جای وسیع مناسب نداشت با آنجا هل فرمود از آنوقت جمیع مخارج آنجا را دولت میدهد.

قسمت اجتماعی

دین یا اساس علم و تمدن

(بقیه از شماره قبل)

دیافت و ملت یهود از مرد و زن کویا آل یعقوب ۶۲ قمر بودند، از کنعان مهاجرت کردند و قتی که یوسف تحولدار غلات بود به مصر وارد شدند. بواسطه یوسف محترم شده و بتدریج بخدمات دولتی داخل شده و به مقامات عالیه رسیدند. گرسنگی بدل به نعمت و چادرنشینی بمعارات عالیه بدل شده از آنرو جمعیتشان روز افزون شده و صورت قومی یا طایفه‌ای را پیدا کردند. با مرور دهور حسد مصریان نسبت به آل یعقوب ملتیب شده از آنرو گردونه دستگاه سیاسی فرعانه بر ضد آل اسرائیل چرخیدن گرفته و در اندکی مدتی آنها را فقیر و مفلس کردند نا که بجاگی رسید که خود را بدولت فروخته و قوت لا یموت گرفتند. مصریان نیز در ظلم و جور نسبت با آنها کوتاهی نکرده و کاهی محض تحرج و تمایش از آن اسرائیل را که در ذهن داشته بعیدان عمومی و ملاء عام می‌آوردند نا آن پیچاره در جلو چشم نظاره کنندگان وضع حمل

کند و اسباب تفریح برای تماشاجان فراهم آید.
در همچو وقق که آل یعقوب تا باین اندازه کرفتار ظلم
و فشار بودند شخصی کنگ که غیر از برادرش کسی زبانش را
نمی فهمید پا بعرصه میدان گذاشته از فرعون آزادی این مظلومان
را خواسته و در مقابل عظمت و سلطنت مصر پا فشاری و مقاومت
کرده و بهر نحوی بود این یک مشت اسرا را از چنگ و چنگال
تیز مصریان نجات داده و پیرون برد. این یک مشت اسرا و فقرای
اولاد یعقوب در زیر سایه این دین کمر همت را بر بسته در ضمن
چهل سال سرگردانی و آوارگی که گاهی از کرده پیشیمان می
شدند به ارض فلسطین رسیده بعمالقه غلبه و ارض قدس را نصاحب
کردند. طولی نکشید که از میان این اسرا و فراریان پادشاهان
مقدری چون شائل، داود، سلیمان، رحیعام یا رباعم ییدا شدند
فلسطین و اسکندریه در زیر سایه علماء و حکماء آل اسرائیل معدن
علم و حکمت شد حتی مسلک فراموش خانه (۱۰) که تقریباً در
همه مالک متمدنه پیروی می شود میتوان گفت اساسن مسلک «کابala»
یا «کباله» (۱۱) بوده که حکما و متصوفین یهود مخفیانه در
اسکندریه و سایر جاها تلقین میکردند. حال سزاوار است که
منصف شده و انصاف بدھیم. غیر از دین موسی چه چیز و چه
قوه میتوانست بنای ملت یک مشت اسرا را چنان در کل زه بگذارد
که در این مدت سه هزار سال پایدار و برقرار بماند؟
همه اینکه مغضوب اهل عالمند مع هذا پایدارند.

دیانت و ارویا مدنی بود که اغلب از ملل آسیا پا به دایمه

نرقی و تمدن گذاشته و انواع خدمات نسبت به نوع بشر بجا می

(۱۰) Free Mason.

(۱۱) Cabala, Kabbalah.

آوردنده چون اهالی اروپا در تارهای عنکبوتی تقلید و کمکه برستی گرفتار بودند ابرهای نیزه و نار نادانی و جهالت افق مملکت باز عظمت را فراگرفته بود نه مغز متحرک و متفسکی داشتند و نه حالت سیر و نکاپو در راه جاده سعادت اگر گاه پیکاھی یک پادشاه عاقبت یعنی یا خود یک مرد متفسکی در میان آنان پیدا می شد مثل یک قطره گلابی بود در یک کاسه آب مضارف. هر پسر مرد یا عجوزه فال گوئی مشورت ده در مهمات امور ملک و ملت بود، یک مشت کشیشهای از قید جهان رسته و دست از جان شسته در مدت قلیلی اروپائیان را بزیر سایه دیانت نصرانیت آورده علم را تعمیم داده نوشتن و خواندن آموختند (انگلیسها که امروز پیشقدمترین ملل عالم در علم جهانداری میباشند بواسطه همت بلند کشیشهای در بدر نوشتن و خواندن آموختند و روسهای بدوى و صحرا گرد در زیر سایه این دیانت با همه آنکه نهصد سال از عمرش گذشته بود در سایه دیانت عیسوی آدم و همدم شدند). اجمالاً دیانت نصرانیت مالک با عظمت امروزه اروپا را از خواری و ذلت جهل و نادانی نجات بخشید. حقیقت این مسئله بر ارباب اطلاع واضح و اطالة کلام در این موضوع از قبیل تحصیل حاصل میباشد.

دیانت و اعراب

اعراب بدکار سوسمار خواری که شیر شتر و خرما را مائده السماء میدانستند از شدت نادانی و جهالت اولاد خود را از «خشیه املاق» کشته و دختران خود را از کثرت نصب و غیرت زنده بگور کرده زنها را مثل چاربایان خرید و فروش میکردند. گاهی یک نفر صاحب نبوت دویست سیصد بلکه ییشترا زوجان داشت. پس از مرگش اولاد ذکور مادران را مثل سایر متروکات تقسیم و بدلوخواه خود با آن پیچارگان معامله میکردند (مثل جنگ حیدری و نعمتی در ایران). دعوای غمی و یمنی را

که در موضوع خلاصی یک کتابچه‌گشک پیش آمده بوده پیش از هزار سال بود که امتداد داده بودند. اجمالاً از شجر حیات غیر از جهله تمری نمی‌بینید و در جاده ملت از منزل بنی فلان و بنی فلان بالآخر نرفته بودند. دین اسلام از میان این اشخاص با این صفات شروع و شیوع و انتشار یافت. طولی نکشید که کلیه این تحصیلات و اختلافات داخلی بر طرف شده و با رنگ «ان الدین عند الله الاسلام و انما المؤمنون اخوة» یک رنگ شده و به برادری با همدیگر (اعم از اینکه از قبیله عویش بودند با خروج، بنی کلب یا اسد) اقرار کرده و اند پس اند کمدنی عظمت ملی خود را با کمال شهامت و جلالت بعالی و عالیان ثابت کردند که از کمتر ملتی از ملن عالم مثل این دیده شده است. در نتیجه لسان عرب با اهمیت مشکلی در تلفظ لسان مقدس و زبان یمنی اسلام و اسلامیان شد. ایران، ترک و هند که ملن همچوار بودند سهل است لوای برادری دین اسلام در شرق اقصی شقه کشا کشته و در اعلا قلل جبال جزایر او قیانوس ساکن با هتراز آمد. الان که هزار و چهار صد سال میگذرد می‌بینیم که اهالی جنوب جزایر فیلیپین و جزایر سولو لسان عربی را مقدس دانسته و بجای زبان خود آن را تحصیل میکنند دا ذیر دست پروردش دستان اسلام بغداد، بخارا، سمرقند، سجرجان، فرغانه، اصفهان، مصر حتی طلیطله و قرطبه در اندرس فارالعلم شده علوم نافعه قدما را ترجمه و تکمیل کرده مسلمین اسلام بودند که جبو و مقابله را در حل معماهای مساحتی بکار برداشتند، علم نجوم دوره خود را بدراجه کمال رسانیده و بهر ستاره که با چشم دیده می‌شد نام نهادند که هنوز در یعن علمای نجوم معمول و متدائل است، کرویت زمین را فهمیدند جای خود دارد بنا پیماش دو درجه شمال و جنوب و

تطبیق او بهم و توافق درین این دو امتحان مساحت دور کره زمین را در یافته، قمر و انبیق اختراع و استعمال کرده و اسائل علم، اکبیاگری را بنا نمودند.

حال آیا انصاف است که علماء از نقطه نظر علمی و اعراب از نقطه نظر ملی باین خدمات شایان که از دین اسلام بوجود آمده قدردانی نکرده و شکرانه بسزا بجا نیاورند. در اینجا روی سخن با صاحبدلان و جوانان تحصیل کرده و تربیت شده در خارجه و ایران میباشد. هر کسی قطع نظر از آنکه عالم در فلسفه و حکمت و معلم در الکتریک و رادیو و مجتبه در علوم اجتماعی باشد، اکر حق گو، انصاف چو. و قدرشناش نباشد عالم و معلم یا فیلسوفش توان کفت چونکه علم را جهل نموده و دانش را بارگوتانه یعنی تواند شد.

در نتیجه این مقاله علمای جوان ایران را مخاطب ساخته و با کمال ادب میگوید فساد اخلاق و بیدینی دارد در مملکت ما روز بروز زیادتر می شود. و این مسئله استقلال ظاهري و معنوی ملت ایران را متزلزل می سازد چنانکه اوهام و خرافات مذهبی آئینه عقل ملت را مکدر و غبار آلود کند، همانطور هم فساد اخلاقی قیدی یا لامذهبی جسد یک ملت و مملکت را بی روح و روان کند. بعضی از جوانهای تحصیل کرده و اروپا دیده موزونی قامت را در برش مقراض خیاط و زیائی و دلربائی را در غازه و سفیداب دانسته شیفته جلوه های ظاهري اروپا شده و از تمدن معنوی و روحانی اروپا بهره نبرده از آنرو قلم بر علم و کم نجره خود را مطلق العنان کرده با زبان خشن اتفاق داد، چهار نعله به دین و دیانت که مؤسس اساس علم و ادب است حمله ور شده و بکمان خود بملت ایران یا بملل عالم دلسوژی میکند.

هیچ ملتی در دنیا با تمدن عاریه‌ای بسر هنzel ترقی و ارتقاء فرسیده است. تمدن عاریه چون قبا و پیراهن عاریه مینماید یا فراخ است یا تنگ، یا دراز است یا کوتاه. معلوم است آلمانها، انگلیسها و فرانسه‌ها شاگرد تمدن رومان و یونان هستند لیکن تمدن رومان و یونان درس ابتدائی آنان بوده، تمدنی که امروز دارا هستند هر یکی از این ملل مستقلان تشکیل داده‌اند و زیر باز هیچ ملتی نیستند حق تمدن امروزه آمریکا تمدن عاریه‌ای از انگلستان و آلمان نبوده بلکه تمدن آمریکائی است که مستقلان بار آورده‌اند. اروپائیها امروزه استادهای ما بوده و بما درس ابتدائی میدهند. در مرتبه اولیه باید از آنان قدردانی کرده و وظيفة شاگردی را که سپاسداری و شکرگذاری است بجا پاوریم. در مرتبه ثانوی باید سعی کرده از تحصیل عاریه یا خود تمدن عاریه‌ای قدم بالاتر گذاشته آنچه که تحصیل کرده‌ایم بزیر تحقیق و تجزیه آورده نواقش را کامل کنیم تا باین واسطه تمدن ملی (که اروپائی‌ها در آن حق یا ادعائی نداشته باشند) تشکیل دهیم. میدان علم و عمل که علت تشکیل تمدن ملی خواهد بود چنان وسیع و پهناور است که ما جای خود داریم. علمای امروزه اروپ و آمریک بجهل خود اقرار دارند. پس آیا سزاوار است در میدانی که کرانه‌اش پدیدار نیست ما جولانی نکرده و گوئی نزین بالعکس سعی کنیم سال بعد از سال در اطاق ابتدائی تمدن دیگران مانده و لرقص شیعی یاموزیم تیجه نادانی شده و بالآخره عدم لیاقت ما باستادها نابت شده و ما را دیگر باطاق درس قبول نخواهند کرد.

عیب عمدہ و علت اصلی خرایی کار ما ایرانیان کهنه پرستیمان است. ایارج سریع العلاج و الاتری که برای مداوای امراض اجتماعی خود انتخاب میکنیم عبارت است از تقليد. این تقلید و

کنه پرستی چنان در رگ وریشه‌ما اتر کرده است که گاهی باعث نومیدی و یا می‌شود ایکاش به تقلید اکتفا می‌کردیم جه اکر تقلیدمان چلمای زنده و در حال حیات بود باز لگ لگان در عقب قافلهٔ فرقی میرفیم. متاسفانه ما ایرانیان بقا بر میت را جایز میدانیم. یک مشتی از ما آخوند، سید، طلبه، ددویش، روضه خوان، کبلا کلبعلی، مؤمن، قوچلی یاخود زاره‌لو میباشد. این آقایان دد تقلید گاهی بقا بر میت را جایز دانسته ملاقات با دست مرطوب با فرنگی مآبهای فوکلی‌ها و غیرهم جایز نمیدانند. مشتی دیگر از ما جوانان اروپارفته تحصیل کرده دیپلومه «بی ای» و «ام ای»‌ها هستند. این آقایان نیز دد تقلید خودشان بقاء بر میت را جایز دانسته و به استخوانهای پوسیده «ولتر» و امثالش سجده کرده اقلاب خونین خواسته و میخواهند طلبه‌ها و آخوندها را یاخود جزو اعظم اهالی ایران را دد دریایی مازندران غرق کنند. سه هزار سال است که (بنا مثل معروف چون اولاد رستم) ما ایرانیان همیگر را میکشیم، آیا بس و کافی نیست که هنوز هم سیر نشده اقلاب خونین میخواهیم. اکر آقایان مجتبه‌ین فرصت یافته هر جوان عالم یاخود هر ایرانی مخالف میل خودشان را باسم مستفرنگ فوکلی، بایی، بهائی، شیخی، صوفی، طبیعی یا لامذهب حد شرعی زده و دستی که برای برداشتن قرآن خلق شده بوده بخون بی‌گناهان آغشته و آلوده کنند یا بالعکس آقایان اروپائی‌مآبان و تریست یافته‌کان فرصت یافته هر ایرانی را باسم مجتبه، آخوند، سید، ددویش، طلبه، روضه خوان یا عمله مونا بکشی‌های روسی بر کرده و دد دریایی مازندران غرق کنند آیا خواب آن ددویش ژولیده و حقیقت بین «علی میماند و حوضش» مصدق ییدا خواهد کرد. عباراتنا شتی و حسنک واحد و کل

الی ذاک الجمال پیشروا.

آیا برای حفظ شوونات و ترویج دین مصطفوی و برای ارتقاء به سلم تمدن تعالی و ترقی ملی بجز از کشن و خون مظلومان یا ظالمان ریختن علاجی و راهی نیست، اگر وولتر و امثالش خونریزی را برای ترقی ملی جایز دانستد یا خود فرانسه‌ها در شورش ملی فلان مقدار آدم کشتن ما را مجبور بقلید آنها می‌کند آیا مهندس دانشور عالم هستی ایرانیان را از مفر و خرد ببره بخشیده تا بتوانند دوای ددد خود را دریافته و بنای تمدن و ترقی خود در روی سنگ عاریهای از همسایه نگذارند. در زمان وولتر کشتی بخاری نبود، تلکراف نبود، تلفون نبود، رادیو نبود. ایام وولتر در نسبت به ایام ما دوره تاریکی و جهالت بود سزاوار نیست که قدر دوره خود را ندانسته و بقهرما بدامن وولتر چنگ زنیم. جوانان تحصیل کرده، معلمین و اطبای روحانی و جسمانی ایرانیانند. اگر تعصب و تقلید را بدرود گفته و همتی کنند ما موفق به تشکیل تمدن ملی خواهیم شد و امروز چون دیه بر عاقل است آنان را باید مذمت و ملامت کرد نه آخوند یا ددوپش یا طلبه را. چونکه کرانه معلومات یکنفر طلبه یا درویش محدود است از تصادفات ناهنجار روزگار دست آن بیچارگان بطلب امروز و خارج از معلومات خودشان نمیرسد لهذا ایرادی با آنان وارد نه. بعلاوه آن هیچ بیماری دوای تلغی و ناکوار را با کمال حیل و اشتها از دست طبیب نمیخورد علی الخصوص با گفتار خشن و ناهنجار حکیم مخلوط شود. اگر مدتی کل بدین منوال بگذرد و در نتیجه این کشمکشها آخوند تکفیر کرده و بکشد و دبلومه او را سد سیل ترقی دانسته و بکشد نه خسرو بماند نه خسرو پرست. لهذا مجتهدین باید بملائکه‌های آسمان پیشمنازی کرده

و دیپلمه‌ها در اروپا به رقص شیمی امرار حیات کرده و در میان ملل دیگر مستهلك شوند.

خز که دجله آب از سر ایران گذشت

آه که سیلاپ خون ساحت مشرق گرفت

لیانگا جزیره منده ناؤ از جزایر فیلیپین — ۱۹ مرداد ۱۳۰۴

میرزا حسین طوطی مراغه

جهان نام

تریت اطفال در ایران

[رهانیدن زنان نادان از دست خرافات و جهالت، بزرگترین کار تواب و مهم ترین خدمت به انسانیت است. با چند مدرسه دختران و دو سه مجله نسوان نمیتوان ریشه این بدینق را کند. خوب است در عام مدارس دختران یک روز را منحصر بتعلیمات شفاهی کرده تمام زنای بیساد و یعلم را دعوت کنند و شرایط صحت و نظافت و خانه داری را بآنها بفهمانند. — ایرانشهر]

زهرا خانم — ماه سلطان، با کی حرف میزدی، چه روده
هداز بود، چی میگفت؟

ماه سلطان — این زنیکه گداهه سید خانم اول ماهی بود
چه رو بغل من دید فوری فهمید که ناخوشه. میگف خانم چرا
رنگ و روش پریده، خدا نکرده مگه سرما خورده؟ کفتم آرد،
چی کلش کنم؟ او نم کف به خورده گل خدمی رو بجوشون با
تخم مرغ هم بزن، رویه بکه کنه بمالن او بزارن رو سینش که
خوب به پزونه. حالا نمیدونم چی کار کنم، درس کنم یا نه؟

زهرا خانم — خوب نه بدنیس، ما که همرو گردیم اینم
رو اونا شاید خدا فرجی بده. واله شاید خودش این ملک و به